

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2019 gegužė Nr.119

Lina Narčienė

Laikiną žydinčių vyšnaičių grožį įprasmina išskirtinė šventė

(„Utenos diena“, 2019 m. gegužės 18 d.)

Kasmet Tauragnuose minimai Vyšnių žydėjimo šventei aktyvi Tauragnų krašto bendruomenė suteikia vis kitokių spalvų ir stebina atvykstančius svečius. Šiųmetinė šventė dovanojo ne tik įsimintinų akimirų, bet ir lietaus ištroškusiai žemei. It iš kiauro dangaus prapliupęs lietus paskatino išsiskleisti skėčius ir leido įkvėpti svaigesnio žydinčių vyšnaičių aromato.

Lietus nuprausė, bet neišgąsdino

Gesės vyšnių sode pirmieji vaismedžiai pasodinti 2012 metais farmacininkės habilituotos mokslų daktarės tauragniškos Eugenijos Šimkūnaitės atminimui įamžinti. Tais metais pasodintas 41 medelis. Vėliau juos sodinti panoro įvairių įstaigų darbuotojai, pavieniai asmenys. Dabar uogas sirpina apie 100 šių pavasarį baltai pražystančių medelių. Vasarą uogos rūpestingai nuskinamos, o darbščios šeimininkės kepa pyragus ar bandeles su vyšnių įdaru bei švenčių metu vaišina tauragniškius, svečius.

Praėjusį šeštadienį, gegužės 11 dieną, Tauragnuose vykusioje tradicinėje Vyšnių žydėjimo šventėje suvienijo ir ilgus metus čia gyvenančius, ir po kitus šalies kampelius išsibarsčiusius šio krašto žmones. Vyšnių spalvos apranga pasidabinusios Tauragnų krašto bendruomenės pirmininkė Utenos kultūros centro (UKC) Tauragnų skyriaus renginių organizatorė Danguolė Trimonienė ir minėto skyriaus kolektyvo vadovė Loreta Juškėnienė dalyvius pirmiausia pakvietė į sodelį. Merkiantis lietus nė vieno neišgąsdino: kai kuriems buvo savotiška pramoga pasivaikščioti po šlapią vyšnių sodelį, pasigėrėti baltai pasipuošusiomis ir saldų aromatą sklei-

džiančiomis vyšnaitėmis.

Gerokai sušlapusius šventės dalyvius D. Trimonienė pakvietė į vidų sušilti besiklausant nuotaikingų melodijų apie vyšnias ir svečių sveikinimų. „Būna didelės ir mažos, būna – neprašytos. Būna kartais tokios gražios, tartum vyšnioms žydint“, – šiais Juozo Erlicko žodžiais apie šventes susirinkusius pasveikino renginio vedėja D. Trimonienė, priminusi, kad tądien tauragniškaiai švenčia ir Tauragnų krašto bendruomenės 16 metų gyvavimo sukaktį. Pasveikinti vieniems kitus ragino UKC Tauragnų skyriaus moterų vokalinis ansamblis „Gelmė“ (vadovė Vilma Valienė), dovanojęs smagių dainų, daugiausia – apie vyšnias.

Padovanojo vabzdžių lizdą.

Tauragniškių visuomet laukiami svečiai Eugenijos Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondo prezidentas dr. Romas Pakalnis, valdybos pirmininkė Birutė Karnickienė, Juozas Karnickas ir doc. Živilė Lazdauskaitė pasidžiaugė, kad į Tauragnus gali atvykti bet kada, nepriklausomai nuo gamtos stichijų. „Ar lietus lyja, ar saulė šviečia, mums labai svarbu, kaip žmonės gyvena čia, Eugenijos Šimkūnaitės gimtinėje“ – kalbėjo B. Karnickienė, kuri prataria žiniuonės išsakytams žodžiams, kad gražesnio krašto už Tauragnus ir geresnių žmonių nei tauragniškaiai žemėje nėra. „Priimdami kaip testamentinį jos priesaką apie žmones ir gimtinę, mes nuolat stengiamės atvykti pas jus, pabūti, paklausti ir sužinoti, ar jau pasodintos bulvės, ar šalnos nepakando jūsų pasodintų augalėlių. Vyšnios šiemet taip gražiai žydi“ – kalbą tęsė viešnia B. Karnickienė,

linkėdama kiekvienam ir saulės, ir vėjo, ir lietaus, ir optimizmo širdyje. Ji negailėjo žodžių šiam gyvam kraštui, kuris išaugino gausų būrį įžymių žmonių, ir paragino ruoštis artėjančiam E. Šimkūnaitės gimimo šimtmečiui.

Šio krašto šviesuolis, nepraleidžiantis Tauragnuose vykstančių renginių, dr. Romas Pakalnis prisipažino nepraleidęs progos pasigrožėti žydinčiais Aukštaitijos sodais. „E. Šimkūnaitė buvo teisi: jūs esate arčiau dievo. Jūs organizavote šventę, o jis davė vandens. Apie viską pagalvota iš anksto...“ – šypsojosi svečias, kuris perskaitė kelias eilutes aukštaitiška tarme.

Pabrėžusi, kad žmogaus laimei didžiausią įtaką daro bendravimas su kitais, doc. Ž. Lazdauskaitė pasidžiaugė turinti galimybę džiaugtis tauragniškių bendruomene. Kiekvienam svečiui buvo įteiktas naminės duonos kepalėlis, perrištas naminiu audeklu.

Neįprastą dovaną tauragniškiams įteikė ir širšėmis pasivadinę Piliakalnio bendruomenės nariai. Vabzdžių lizdą padovanojusi šios seniūnaitijos seniūnaitė Danutė Valkauskienė juokavo, kad jame turėtų tilpti ir darbščiosios bitelės, ir piktosios širšės, ir vangūs tranai. Daugelis pastebėjo, kad ši dovana simbolizuoja, kokia stipri yra Tauragnų krašto bendruomenė – tarsi korys, kurį ilgus metus po truputį lipdo ir neša medų darbštūs šio krašto žmonės.

Baigiamuoju šventės akordu tapo Peterburgo armonikomis grojusį Mindaugo Didžioko, Luko Gaižučio, Valento Trainio ir Prano Virvyčio pasirodymas, paskatinęs ne vieną porą suktis valsio žingsniu. Išalkusius ir kiek pailsusius dalyvius Tauragnų krašto muziejaus muziejininkė Gražina Grašienė pakvietė pasivašinti ant laužo išvirta gardžia dilgėlių sriuba ir Vitos Šlepikienės keptomis šviežiomis naminėmis vyšniomis pagardintomis bandelėmis – moteris iškepė net 150 šių kepinų.

Svečiai: Birutė Karnickienė, Romas Pakalnis, Juozas Karnickas, Živilė Lazdauskaitė

Muzikantai

Maži ir dideli susikibo už rankų tradicinei dainai – „Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios“

Gesės vyšnių sodas gyvuos

Pasidžiaugusi Gesės vyšnių sodelyje augančiomis ir uogas sirpinančiomis vyšnaitėmis, D. Trimonienė teigė, kad pernai sulaukta nemažo jų derliaus. „Manau, kad šis sodas visada bus gyvas. Atsirase naujų iniciatyvų, žmonės ir toliau norės sodinti

vyšnaitės, kurios auga ir derės. Kitąmet, kai švęsime E. Šimkūnaitės gimimo šimtmetį, mūsų sodelyje žydės jau 100 vyšnaičių“, – kalbėjo D. Trimonienė. Tiesa, sodelį prižiūrinti ir puoselėjanti G. Grašienė patikslino, kad jame jau dabar baltais žiedeliais puošiasi 100 vyšnių.

D. Trimonienė pastebėjo, kad šiųmetė Vyšnių žydėjimo šventė – pirmoji per šešerius metus, kai lietus neleido pasidžiaugti džiugiomis akimirkomis Gesės vyšnių sode. 16-ąją gimtadienį atšventusi Tauragnų krašto bendruomenė jau brandina idėjas, kaip prasmingai paminėti E. Šimkūnaitės 100-ąsias gimimo metines.

Nuotraukoje: Piliakalnio seniūnaitijos dovana bendruomenei

Sveikiname Kunigą Kanauninką Bronių Šlapelį atšventusį tris jubiliejus – 85 metų amžiaus, 60 metų kunigystės ir 45 metus kunigavimo Tauragnuose.

Sveikiname gydytoją Arvydą Paleckį!

Sveikinimai

Gegužės 2 d. iškilmingame renginyje Vilniaus „Vaidilos“ teatre buvo apdovanoti labiausiai nusipelnę Lietuvos gydytojai, slaugytojai, sveikatos apsaugos darbuotojai.

Sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga Nusipelnusio Lietuvos gydytojo vardą suteikė ir garbės ženklą apdovanojo Arvydą Paleckį, Utenos pirminės sveikatos priežiūros centro, Tauragnų ir Daugailių ambulatorijų šeimos gydytoją.

Arvydą Paleckį pasveikino Utenos rajono savivaldybės meras Alvydas Katinas

Gegužės mėnesio jubiliejai Sveikiname!

50 metų sukanka **Rimantui Kučinskui**
iš Stūglių kaimo;

70 metų jubiliejų švenčia tauragniškiai
Antanas Šapoka ir Vladas Kairionis;

75 metai sukanka tauragniškėms
Sofijai Tilvytienei ir Aldonai Onai Šuminieni;

80 metų jubiliejų pažymi tauragniškė
Alvyra Altanienė;

Bronė Juknevičienė

„Baltų minčių – baltas pavasaris“. Mintys po parodos

Utenos kraštotyros muziejuje eksponuojama paroda „Baltų minčių – baltas pavasaris“. Parodoje lankytojai gali pamatyti **Linus Paukštienės** popieriaus karpinius, **Justinos Kulbačiauskaitės-Žebelienės** vilnos ir lino gaminius, balto molio keramiką, **Jūratės Lukšienės** mezginius ir lino papuošalus, **Jolantos Bondzinskienės** floristinius paveikslus, atvirutes ir kompozicijas, **Jurgitos Jakubauskaitės** šviestuvus. Gegužės 24 dieną įvyko susitikimas su autorėmis. Dvi iš jų – Justina ir Lina – tauragniškės, Jurgita irgi jau beveik sava, nes gyvena netoli miestelio, dalyvauja Tauragnų krašto muziejaus veiklose. Šeštadienį Jurgitą matėme LRT laidoje „Stilius“, tiesa, jos gyvenamoji vieta buvo nurodytas vienkiemis Ukmergės rajone.

Papasakoti apie parodą negaliu – ją reikia pamatyti. Kruopščiai atrinkti darbai, puikus eksponavimas, o autorių darbai tokie, kad norisi sustoti prie kiekvieno ir gilintis, akimis „apčiupinėti“ kiekvieną medžiagą, liniją, siūlę, ornamentą, žavėtis jaunų kūrėjų preciziška atlikimo technika, kruopštumu. Parodos negali tiesiog „prabėgti“, sustoti traukia prie kiekvieno darbo ir ieškoti savų interpretacijų. Labai tikiuosi, kad autorės parodą atveš ir į Tauragnus.

Parodos iniciatorė buvo Justina. Kalbėjomės ne tik apie parodos idėją, bet ir šiek tiek apie ją pačią – kad skaitytojai geriau suprastų, kodėl jaunai moteriai tiek daug visko reikia. Justina dirba UAB „Utenos prekyba“ dailininke dekoratore. Pernai Velykų proga sugalvojo papuošti prekybos centrus ir ieškojo autoriaus ar autorės, kurie galėtų įgyvendinti jos idėjas. „Kai pamačiau Linutės darbus – tiesiog netekau amo! Jie tiesiog tobuli – nesimato jokios pieštuko žymės, simetrija, linijos plonumas... 33 Linutės darbai – karpyti Velykų kiaušiniai – papuošė „Rašės“ prekybos centrą. Žmonės labai susidomėjo, klausinėjo, kiek gali kainuoti vienas kiaušinis. Linutės darbai ir buvo būsimos parodos pradžia. Ji ir pavadinimą sugalvojo. Aš pati visus metus lankiau keramikos užsiėmimus Antalgėje, Giedriaus Mazūro studijoje. Lipdžiau iš balto molio. Sužavėjo duonos raugo technika,

ji man pasirodė labai prasminga: duoną ne tik galima valgyti, bet ir kurti meną. Dar mokiausi vilnos vėlimo technikos. Sugalvojau sujungti vilną su lino, medvilne, šilku. Galvojau ir apie tai, kaip atsiranda kiekviena medžiaga – viskas iš žemės, iš mažo grūdėlio, dygsta, auga, žaliuoja ir virsta meno kūrinium... Viskas taip natūralu. Prie Tauragno suradau vandens ir vėjo nugludintų šakų, panaudojau jas tokias, kokios buvo, be jokių dažų. Tarp baltų mano molinukų vienas visai juodas – tiesiog toks išėjo. Kad kažkas įdomiai pavyko, galima dėkoti ir sėkmei ar atsitiktinumui. Rengiant parodą pakviečiau prisidėti Jolantą ir Jūratę, nes jos irgi susijusios su Tauragnais: atvažiuoja čia pasirinkti medžiagų darbams, pabūti prie Tauragno. O Jūratė augina katiną iš Tauragnų! Atrodo juokingai, bet net ir toks ryšys yra! Jurgita irgi sutiko prisidėti, turėjo darbų, kurie atitiko parodos idėją. Kiekviena kūrėja savita, įdomi, pasineria į kūrybą, sudeda į ją savo emocijas, gal todėl ir tiko pavadinimas „Baltos mintys“, kurį Linutė dar patobulino. Turime dar idėjų kitoms parodoms, ši tikrai nebus paskutinė. Kviesime floristę Daivą Baltakienę, jos darbai iš natūralių medžiagų šilti ir prasmingi“.

Justina dirba, laisvalaikio siuva, velia iš vilnos. Kaip pati sako, vėlimas „prilipo“, smagu, kad dar ir sekasi. Važinėja į kursus,

mokymus, informaciją susiranda per socialinius tinklus. Žinoma, kursai kainuoja, bet, kaip sako Justina, „uždirbtus pinigus galima pravalgyti, bet galima ir investuoti į savęs tobulinimą“. Jos darbas toks, kad „nepavargsta“, turi galimybę papildomai užsidirbti ir važinėti į mokymus. Sako, kad visuomenę dabar sunku nustebinti, o ji nori tai padaryti! Iš daugelio kūrybinių veiklų mieliausias siuvimas. „Man nepavyksta nesiūti, be siuvimo aš negaliu. Jaunimas mane susiranda, atvažiuoja iš Vilniaus, Kauno. Ten irgi yra siuvėjų, bet renkasi mane“. Justina džiaugiasi, kad vyras Vaidas ją supranta, skatina užsiimti kūryba.

Lina jau svečiavosi mūsų laikraštyje, kai tapo tautodailininke, todėl dabar kalba tik apie savo darbų idėją: „aš su baltomis mintimis vaikštau kiekvieną dieną. Mano baltam karpiniui vaizdiniai, raštai, mintys išplaukia iš supančios aplinkos. Metų laikai diktuoja karpinių fonų spalvas, raštus. Parodoje eksponuoju staltieses ir margučius.

Staltiesės iš popieriaus, o ir margutis kitoks – didžiulis, iškarpytas iš balto popieriaus, papuoštas įvairiausiais žiedais. Mano pateikti darbai stipriai susilieja su parodos pavadinimu. Baltas kiaušinio lukštas – tai lyg žiemos baltas patalas, kuris laikui bėgant suplyšta ir tuomet išplaukia gaivus, šviesiai žalsvas pavasaris, kuris savo rūbą vis papuošia įvairiais naujais žiedais. Tik pavasaris džiugina mus tokia žiedų gausa. Kiaušinis kaip tas pavasaris – pabudimas, gyvybė. Patiko kurti margučiu vis kitą raštą. Tai buvo man pačiai lyg iššūkis sukurti kuo daugiau skirtingų raštų. Man gražu, kai balto margučio žalsvame fone pražysta mano sukurtų žiedų įvairovė. Kai pačiai patinka savi darbai, tuomet tvirtai tiki, kad jie taip pat džiugins ir parodos lankytojų akis“. Lina ne tik eksponuoja darbus, bet ir moko kitus – gegužės 18 d., Tarptautinės muziejų nakties metu, kurią Utenos kraštotyros muziejus šventė Tauragnuose, menininkė dalinosi savo meistrystės paslaptimis.

Susitikimas su autorėmis. Iš kairės: L. Paukštienė, J. Kulbačiauskaitė-Žebelienė, J. Bondzinskienė, J. Lukšienė, J. Jakubauskaitė

Jurgita parodoje „Baltų minčių – baltas pavasaris“ dalyvavo, nes „norėjo dalyvauti“! Sako, kad yra užsispy-

rusi ir neis ten, kur neįdomu. Dalyvavimą parodoje įvardijo kaip savotišką pareigą: „kuriu šio rajono laukuose, todėl noriu parodyti, kas ten gimsta“. Šiuo metu jos pašaukimas – kurti technikas. Jas sukuria ir „paleidžia“ toliau gyventi. Dabar Jurgita dirba ties nauju sumanymu – prikelti tautodailę šiuolaikiniam interjerui. Jai visiškai netinka pasakymas „ai, čia iš kaimo“, nes būtent iš kaimo gali ateiti daug gražių dalykų. Pavyzdžiui, kad ir šiaudiniai sodai – jie interpretuojami, jau naudojami moderniuose interjeruose. Jurgita apie šį kūrybos etapą sako taip: „Kuo ilgiau gyvenu čia, tuo labiau *tautiškėju*. Leidžiuosi į amatus: siuvinėjimą, dekoravimą – močiučių darbus stengiuosi adaptuoti šiuolaikiniam žmogui ir taip juos išsaugoti“. Dar vienas iššūkis – panaudoti antrines žaliavas. 2007 metais baigusi architektūros studijas, ji įkūrė dizaino studiją „Absurdo idėjos“. Vėliau ši studija transformavosi į pirmąsias Lietuvoje dizaino dirbtuves, kuriose iš antrinių žaliavų kuriami dizaino objektai. Parodoje Jurgita eksponavo šviestuvą iš plastikinių gėlyčių.

Lauksime parodos Tauragnuose ir susitikimų su autorėmis, gal ne tik tauragniškėmis.

L. Paukštienė Muziejų naktyje Tauragnuose.

Apie renginius trumpai

(informacija Danguolės Trimonienės)

Gegužės 4 d. kultūros namų salėje vyko renginys, skirtas Motinos dienai. Gražiausius žodžius ir dainas Mamoms skyrė Tauragnų darželinukai ir pradinukai. UKC Tauragnų skyriaus Vaikų ir jaunimo dramos studija parodė puikų premjerinį spektakliuką – pasakaitę „Pusė kilogramo cukraus“ (rež. Loreta Juškėnienė). Veikė paroda „Mano močiutės skarelė“.

Šventės akimirkos

Po spektaklio

KVIEČIAME

Birželio 8 d. 10 val.
Beržatilčio kaime (Juodvalkių sodyboje) – rajoninė Pirmosios pradalgės šventė „Pustykim, vyrai, dalgelius“.

Dalyvaus šienpjuviai ne tik iš Tauragnų seniūnijos, bet ir Kuktiškių, Leliūnų, Saldutiškio, Sudeikių...

Pralaimėjusių nebus – apdovanosime visus!

Laukiami žiūrovai ir palaikymo komandos!

Dainuosime, šoksime, kepsime Sekminių kiaušiniene!

Laukiame visų, norinčių smagiai praleisti laiką kartu!

Projektą remia Utenos r. savivaldybė

Tęsiame rubriką „Iš pageltusių spaudos puslapių“

„Utenis“, 1990 m. rugsėjo 4 d.

Jaunimas darbuojasi šauniai

Šie du jauni vyrai – Arūnas Morkūnas ir Raimondas Babrauskas T. Tilvyčio kolūkio kombainininkai. Jau daug jie darbavosi dorojant derlių, bet dėl sunkių sąlygų dar vis nebaigiama javapjūtė. Dar nėra tikro atokvėpio. Šiomet vidutiniškai iš hektaro prikuliama po 22 cnt grūdų. Tad Arūnas Morkūnas ir Raimondas Babrauskas nuo kombainų į sandėlius jau nusiuntė daugiau kaip po šimtą tonų naujojo derliaus.

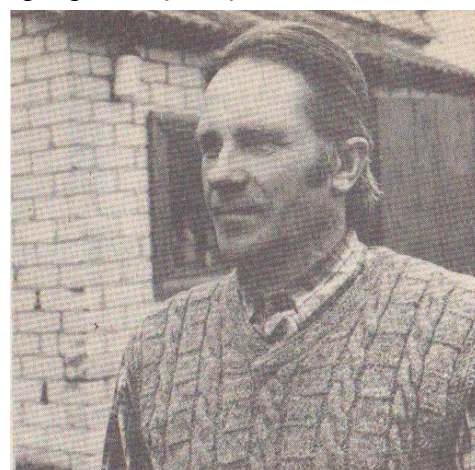
V. Vijeikio nuotr.

Po vienerių metų

Ne iš karto, kada norėjau, pavyko ilgėliau pasikalbėti su ūkininku Aloyzu Pošiūnu. Įvairiais reikalais būnant Sėloje, vasarą teko matyti, kad ūkininko laukuose ganosi nemažai galvijų, o ir naujoje sodyboje triūsė statybininkai. Kaipgi sekasi vienam pirmųjų rajone pasiryžusių palikti kolūkį ir sukurti savo ūkį? Kiekgi Aloyzo ir Onos Pošiūnų šeima užaugino gyvulių, pardavė valstybei pieno, žodžiu, kiek ūkyje pagaminta produkcijos? Juk, kai kalbama apie ūkį, tai mintyse visų pirma turima ne šiaip šeimos išlaikymui, o ūkį, kuris gamina ir realizuoja produkciją. Bet dabar Aloyzas Pošiūnas beveik neturi laisvo laiko. Su juo pasikalbėti pavyko tik kitą dieną, kai jis atidavė mėsos kombinatui gyvulius ir ruošėsi važiuoti į Švenčionėlius. Gyvulius jis gabeno savo sunkvežimiu, kurį pirkė nebe naują. Negalima sakyti, kad ūkininkui sekėsi mėsos kombinate. Šiuo metu labai sunku atiduoti gyvulius, nes norinčių daug, nustatytas grafikas, turi gerokai iš anksto užsisakyti eilę. O atiduoti gyvulius būtinai reikia, nes prieš žiemą norisi sumažinti jų skaičių. Tad ūkininkas juos kombinatui atidavė per kolūkį. O į Švenčionėlius važiavo dėl grūdų keitimo į kombinuotuosius pašarus. Nedidelį plotą Pošiūnas buvo apsėjęs javais, tad ir prikūlė tik penketą tonų grūdų. Dalį jau atidavė valstybei pakeisti į kombinuotuosius pašarus, o kitus, išdžiovintus kolūkio džiovykloje, dar išveš. Už gerų miežių toną valstybė sumokėjo po 500 rublių, o už kitus grūdus – po 300 rublių. Rudenį tiek, kiek reikėjo, suarė, pavasarį vasarajumi apsės penketą hektarų. Mažoka. Bet daugiau žemės nėra, nes reikia išlaikyti daugiau kaip

dvidešimt galvijų. Kiaulių laiko tik keletą, nes jų šėrimui reikia daugiau grūdų.

Abu Pošiūnai ir jų vaikai labai darbštūs. Per tą darbštumą, stengiamasi suspėti viską padaryti ir ūkininkauti sekasi. Kas nors kiek augino gyvulius, žino, kiek reikia triūsio juos prižiūrint, paruošiant jiems pašarus. O juk Pošiūnai vasarą laikė 16 karvių. Jas rankomis melžė. Eidavo trise: pats šeimininkas su žmona ir dukra Rasa, moksleive. Dar ir dabar turi 14 karvių. Žiemai jų paliks tik dešimt. Šiuo metu kasdien į priėmimo punktą pristato po šimtą litrų pieno. O kiek ankstesniais mėnesiais jo pridudavo valstybei galima suprasti iš to, kad už per rugsėjį parduotą pieną gavo 2200 rublių. Iš viso šiemet pardavė daugiau kaip 30 tonų pieno. Spręskite patys, ar daug, ar mažai. Pošiūnų ūkyje tik 18 hektarų naudmenų, kitą plotą užima miškas, krūmai, kitos prastos naudmenys. Be karvių, dabar laiko porą telyčių, devynis šiųmetinius veršius. Tad bus kas ir ateinančiais metais veža į mėsos kombinatą. O šiemet pardavė aštuonetą galvijų, keletą kiaulių – apie penketą tonų mėsos.

Tokia ūkininko Aloyzo Pošiūno vienerių metų produkcija – grūdai, pienas, mėsa. Ir kada mintimis grįžti į praeitį, tai suvoki, kad ne toks jis ūkininkas, kokių anksčiau buvo dauguma. Pošiūnas – šiuolaikinis. Jis rankas stengiasi pavaduoti mechanizmais, turi du ratinius, vikšrinį traktorių, keturvagį plūgą, kultivatorių, kitus prie

traktorių prikabinamus padargus. Tikisi, kad dar šiemet kolūkyje gaus nusipirkti seną javų kombainą. Nori įsigyti ir karvių melžimo aparatą, nes visą laiką rankos neištvers. O ar daug pinigų Pošiūnai turi? „Už parduotus gyvulius, pieną gauname nemažai. Bet pinigų nekaupiame, išleidžiame“, – paaiškino ūkininkas. Nesunku suprasti, kiek jiems pinigų reikia, nes stato naują sodybą. Tvartas su daržine jau pastatyti, o gyvenamąjį namą baigs mūryti iki metų galo. Kitais metais persikraustys. Statybai iš valstybės penkiolikai metų paėmė 20 tūkstančių rublių paskolą, visą techniką pirkė už savus.

Tai šitaip kuriasi vienas pirmųjų rajono ūkininkų. Su optimizmu, kad viskas bus gerai, su atkaklumu, darbštumu, kad kitaip negali įsivaizduoti savo gyvenimo.

D. Čepukas

V. Vijeikio nuotr.

AKTUALU

Jaunųjų ūkininkų paraiškos NMA laukiamos jau nuo birželio 3 d.

Žemės ūkio ministerija patvirtino įgyvendinimo taisyklės jaunųjų ūkininkų projektams vykdyti. Paraiškos pagal Lietuvos kaimo plėtros 2014–2020 metų programos priemonės „Ūkio ir verslo plėtra“ veiklos sritį „Parama jaunųjų ūkininkų įsikūrimui“ Nacionalinėje mokėjimo agentūroje (NMA) bus renkamos **nuo 2019 m. birželio 3 d. iki liepos 31 d.**, šiam paraiškų rinkimui skirta 13 011 880 Eur paramos suma.

Naujai patvirtintose taisyklėse daug mažiau reikalavimų – atsisakyta dalies su išlaidomis susijusių tinkamumo sąlygų, nebereikalaujama pagrįsti tinkamų finansuoti išlaidų, t. y. nereikės teikti komercinių pasiūlymų, neliko įsipareigojimo apdrausti už paramos lėšas įsigytą turtą, taip pat supaprastintos paramos paraiškos ir verslo plano formos.

Svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad pakeisti reikalavimai būsimam pareiškėjui – pareiškėjo ūkis ir valda paramos paraiškos pateikimo metu turi būti įregistruoti ne anksčiau kaip prieš 2 metus iki paramos paraiškos pateikimo – iki šiol buvo ne anksčiau kaip prieš 1 metus.

Parama pagal priemonę skiriama žemės ūkio produktų gamybai bei prekinių žemės ūkio produktų pagamintų (išaugintų) jaunojo ūkininko valdoje, apdorojimui, perdirbimui ir tiekimui rinkai.

Policija perspėja: žaibiškai plinta naujas sukčiavimo būdas

Policija perspėja gyventojus dėl melagingų „Sodros“, Valstybinės mokesčių inspekcijos ir „Swedbank“

pranešimų apie išmokas. Policija perspėjimu pasidalino feisbuke, paviešinusi ir tariamus „Sodros“ bei „Swebank“ laiškus. „Būkite atidūs, sukčiai! Jei gavote tokias ar panašaus pobūdžio žinutes, ar pranešimus, nespauskite nuorodų ir neatidarinėkite jų“, – teigiama pranešime.

Sinoptikai įspėja

(iš interneto)

Į Lietuvą atplūsta karštų orų banga. Saulė įkaitins orą iki 29–30. Stiprus karštis neigiamai veikia mūsų savijautą, yra pavojingas sveikatai.

Susiplanuokite laiką vėsiose patalpose. Karščiui ypač jautrūs kūdikiai ir vaikai iki ketverių metų amžiaus, žmonės nuo 65 metų amžiaus, turintys antsvorio, dirbantys sunkų fizinį darbą, sergantys įvairiomis lėtinėmis ligomis. Specialistai rekomenduoja stengtis būti patalpose, kuriose yra įrengti ventiliatoriai ar oro kondicionieriai. Neturint tokių sąlygų namuose, susiplanuoti praleisti laiką vėsiose patalpose: bibliotekoje, kino teatre, prekybos centre ar pan.

Reikėtų dažniau gerti skysčių, tačiau iš karto negerkite daug, o visą dieną po truputį, kas 1–2 valandas. Geriausiai tam tinka mineralinis, mineralizuotas arba pasūdytas vanduo.

Eidami į lauką nepamirškite užsidėti galvos apdangalo arba vietoj jo galite naudoti skėtį. Taip pat lauke dėvėkite saulės akinius.

Ribokite fizinį aktyvumą, ypač vidurdienį – nuo 11 iki 17 valandos. Sodo, daržo bei kitus ūkio darbus susiplanuokite atlikti anksti ryte arba vakare. Sergantieji širdies ir kraujagyslių sistemos ligomis turėtų atsiminti, kad esant dideliems karščiams paskirtų vaistų poveikis gali pakisti, todėl būtina pasitarti su gydytoju.

A+ Seniūnijoje

Gegužės mėn. mirė

VIRGILIJA ALEKNIENĖ 92 m., Stūglių k.;

BRONĖ ŠINKŪNIENĖ, 70 m., Tauragnai

Užjaučiame artimuosius

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Ingos Motiejūnienės, Liucijos Vinčiūnienės, taip pat iš asmeninių archyvų ir interneto;

Redagavo ir maketavo Danguolė Trimonienė;
Spausdino Utenos spaustuvė

